

Видишь ли сега, чядо, рече Теофиль, колко е добръ законъ-тъ: че който произведе болѣзнь другому, съ болѣзнь да ся наказва? Ако не бы былъ тойзи законъ, онова момче бы ти зело ябълкы-ты, и било бы тя още отгорѣ. Побояся обаче отъ наказаніе и остави тя.

Също така, дѣца мои, бива на всягадѣ по свѣта. Това гдѣто ходимъ по пѣтя, безъ страхъ, гдѣто си мирно врѣшимъ работж, и спимъ спокойни, за всичко това сме обязани на закона. Ако не бѣше той, никой челоувѣкъ не щяше да е ни еднж минутж безопасенъ. Който е пѣсиленъ щяше да ся спуща на пѣслабаго, гдѣ ако да го и найдеше, щяше да граби иманье-то му и, може, щяше и да го убива. А найповече васъ, дѣца-та, щяхж всякога да обижавать, зачтото не можете да ся отбраните. Пѣсилни-ти щяхж да отнимать отъ васъ все, что да имахте, щяхж да вы закачатъ и досаждать, да вы бѣжтъ, и само ако поискаж, щяхж и да вы убивать, безъ никакво сопротивленіе отъ вашѣ странж.

Видите ли, колко е добро да съществувать тѣи закони, и колко усердно и вы сами трѣбва да ги испълнявате, ако не искате да станете несчастливы? Слѣдователно благодарѣте ономува, който е даль тойзи премудрый законъ, и внимавайте да го не престѣпите никога ни на шагж: зачтото шага-та много пѣти става на истинж, и видѣли сме чясто челоувѣци, който испрѣво захванжж, да поударвать